

V subotu na večurňi

Oktoicha 6 i prepodobnoj 4

Hl. 6. Pod. Vsé otlóžše: Tebí úbo vozbraňáše čestných vziránija, skvěrn přezde privlečennoje skvernénije: tvoje že čuvstvo, i tvoja bohómúdraja soďijannych sóvist', k lúčšym tebí obraščénije soďijaša. Na ikónu bo vozrívši blahoslovénnyja Bohootrokovícy, vsích pokajávšisja prehrišenij svojích vsechvál'naja přeznich, v derznovéniji čestnému drévu poklonílasja jesí.

Místom poklonívšisja rádojno svjatým, dobrodíteli napútnoje spasitel'ničšeje, ottúdu prijála jesí, i ziló poteklá jesí dóbroje šestvije: i strujú prešédši jordanSKUju, v žilíšče predtčevo usérdo vselílasja jesí, i strastěj svirípstvo žitel'stvom omračíla jesí, istončavájušči v derznovéniji, prispópámjatnaja máti, plótskaja svójstva.

V pustýňu vselívšisja tvojích strastěj óbrazy ot duší otjála jesí, bohovidničšeje izobražénije v duší napisávši, dobrodítelej vídy: i tolíko prosijála jesí, jáko i vodami léhko prechodíti blažénnaja, i ot zemlí vzimátisja v tvojích k Bóhu molénijich: i nýni v derznovéniji presláv'naja Marije Christú predstojášči, molísja o dušách našych.

Sláva hl. 4. Očudotvorí Christé krestá tvojeho, jáko i jáže přezde bludníca, póstničeskim pódvihom podvizásja: otnúduže i némoščnoje otvérhši, dóblestvenno soprotivostá na dijávola. Tímže i počest' pobídy nosjášči, mólitsja o dušách našych.

I nýni: *Bohoródičen dohmat*

Stichiry na stichóvnach

stichiry oktoicha

Sláva: hl.2. Dušévnaja lovlénija, i strásti plotskíja mečem vozderžánija posíkla jesí: pómysla prehrišenija molčánijem obučenija podavíla jesí, i strujámi sléz tvojích pustýňu vsjú napojíla jesí, i prozjablá jesí nám pokajánija plodý. Tímže tvoju pámjat' prepodobnaja prázdnujem.

I nýni Bohoródičen: O čudesé nóvaho, páče vsich drévnnych čudes! kto bo pozná máter bez múža róždšuju, i na rukú nosjáščuju, vsju tvár Soderžáščaho? Bóžije bo jest' izvolénije róždšesja, Jehóže jáko mladénca, Prečístaja, tvojíma rukáma nosívšaja, i Máterneje derznovénije k Nemu imúščaja, ne prestáj molášči o čtúščich T'a,

ušćedriti í spasti dúši nášja.

Ned'ila na utreňi:

Kanon hl. 8

Písň 1

Irmos: Vódu prošed jáko súšu, i jehípetskaho zlá izbižáv, Izrail'tánin vopijáše: Izbáviteľu i Bóhu nášemu pojím.

Ostávil mja jesí bohátstvu slastěj, veseláščemusja na vsják děň v sládosti bohátomu. Tímže t'á mol'ú Spáse, ohňá mja jákože Lázarja izbávi.

Od'ijachsja Spáse slast'mí, jákože obloživyj sebí výssom i zlato, i zlatuju oděždu: No mja vo ohň jákože ónaho, da ne pósleši.

Veseláščesja bohátstvom i sládostiju bohátyj, drévle v žitijí tl'ínňim: Tímže na múki osudísja, níščij že orošášesja Lázar.

Bohoródičen: Čini t'á ánhel i čelovík, beznevístnaja Máti, chváľat neprestáno: tvorcá bo sích jákože mládenca vo objátijich tvojích nosíla jesí.

In prepodóbnyja Mariji hl. 6. Irmos: Volnúju morskóju skrývšaho drévle, honíteľa mučíteľa pod zemléju skrývša spasěnných otrócy: no my jáko otrokovicy Hóspodevi pojém: slávno bo proslávisja.

Lubóviju svitonósnuju i božěstvennuju tvoju pámjat' prázdnujuščemu, svít nizposlí mí, predstojáščaja prepodóbnaja svítu nepristúpnomu Christú, iskušěnij vsjáčeskich mja žitijá izbavl'ájušči.

K jehípt'anom plótiju otšědyj, neopísannyj i previčnyj, iz Jehípta pokazújet vsesvítluju t'á zvizdú, vídyj Hóspod' vsjá přězde bytijá.

Božěstvennych záповidej čestnája ne vídušči, božěstvennyj óbraz Bóžij okaľála jesí: božěstvennym že prómyslom páki očístila jesí vsechváľnaja, oboživšisja d'ijánmi božěstvennymi prepodóbnaja tvojími.

Bohoródičen: O tvojeho Bóže mój mnóhaho blahoutróbjia, i neizrečěnnaho tvojeho snizchožděnjia! Káko pėrvije bludnicu, Mátere tvojeja mol'bami, jáko čístuju i neporóčuju, ánehelom upodóbil jesí.

Písň 3

Irmos: Tý jesí utveržděnije pritekájuščich k tebi Hóspodi, tý jesí svít omračěnných, i pojět t'á dúch mój.

býti rázum, jáko nastojáščich s'tážáv, Lázarevo i bohátaho žitijé obličí. Obojú konec smotrájušče: óvaho úbo bižím nemilosėrdije i bezčelovičija, óvaho že porevnújim terpíniju i veledúšiju, vo jěže s ním vo Avraámlich nídrach hrijěmym vopíti: Pravosúde Hóspodi sláva tebí.

2x

Múčeničen: Molítvami Hóspodi, vsích svjatých i Bohoródicy, tvój mír dážd' nám i pomíľuj nás, jáko jedín šćědr.

Sláva i nýňi: Bohoródičen: Neběsných činóv rádovanije

v rúki nižčich vlahájut. Sijá i prorók Davíd učít hlahóla: Práved múž mľujaj vés deň, naslaždájajsja Hóspodevi, i vo svítí choďaj ne pótknetsja. Sijá že vsjá k nakázanju nášemu spisášasja, jáko da post'áščesja blahostýňu tvorím, i dást nám Hóspod' vmísto zemných nebésnaja.

Sláva i nýňi: hl.2: Preblahoslovénna jesí, Bohoródice D'ívo: voplóščsimbosja iz tebé, ád pl'ínisja, Adám vozzvásja, kl'átva potrebísja, Jáva svobodísja, smérť umertvísja, i mý ožíchom, t'ímže pojúšče vozopijém: blahoslovén Christós Bóh náš, izvólivyj táko sláva tebí.

Po odpusti Sláva i nýňi: stichíra jeváhnel'skaja

V Ned'ilu na večurni:

Na Hóspodi vozzvách 10 stichir

4 pokajanny hlása: i tripisneca podobny hl. 1. Pod. Prechvál'niji múčeny: Obniščáv bohátyj Christé, čelovíki obohátíl jesí bezsmértijem i svítlostiju. Tímže obniščávšaho slast'mí žitijá, dobrodítel'mi mjá obohátí, i ubóhomu Lázarju sočiní, bohátaho mjá mučénija izbavľája, i hejény predležáščyja mňí.

Zlóboju obohátichsja ľúťi, i sládost' vozľubích, i súščich v žitijí nasladichsja slastěj, Hóspodi, i ohnú hejény podsuzdén bých: Hládom tájušča umóm, jáko Lázarja prezirájema, před vratý božéstvennych d'íjanij povéržena, usčédri mjá Vladýko.

Šestúju ot čestných postov sedmícu, usérdno načínajúšče, Hóspodevi predprázdenstvennoje pínije váij prinesém vírniji: hrjadúščemu vo slávi, síloju božestvá vo Jerusalím, umertvíti smérť. Tímže uhotóvim blahočéstno pobídnyja óbrazy, vítvi dobrodítel'nyja, osána vopijúšče Tvorcú vsích:

I mineji 3 stichiry

Prokimen, hl. 8. Dál jesí dostojanje bojáščimsja tebé Hóspodi.

Stich: Ot konéc zemlí k tebí vozzvách.

Stich: Pokrýjusja v ktróvi kryľ tvojích

Stich: Táko vospojú ímeni tvojemu vo víki.

Na stichóvnach stichiry

HL.1. Čúden Spásov nás rádi čelovikoľubívij nráv, choťáščich úbo

Lázarja jákože spásl jesí ot plámene Christé, táko mené ot ohňá izbávi hejénskaho, nedostójnaho rabá tvojehó.

Bohátyj strast'mí, i slast'mí jésm, Hóspodi, Lázar že ubóhij lišénijem dobrodítelej, no spasí mjá.

V červlenícu i výsson oblačášesja bohátyj, slast'mí i hrichámi, sehó rádi plámenstvujestja.

Bohoródičen: Dážď nám pómošč, molítvami tvojími Vsečístaja, prilóhi otrážajúšči ľútych obstojánij.

In Irmos: Tebé na vodách povísivšaho vsjú zémľu neoderžím, tvár víd'ivši na lóbním vísima, úžasom mnóhim sodrohášesja, níst' svját, rázvi tebé, Hóspodi, vzyvajúšči.

Ko vratóm pohíbeli približívšujusja d'íjánmi bezmístnymi, vratá préžde ádova sokrušívij síloju božestvá, vratá pokajánija tebí otverzájet vsečestnája, dvér sýj sám životá.

Orúžije hrichá dolhoterpilíve préžde bývšuju, orúžija krestá božéstvennahó poklonénijem pokazál jesí, orúžija bisóv vsjá, i kózní vsjako pobíždájúšču, blahoutróbně.

Cínu za vsích, svojú préžde izlijávij króv, báneju sléz čístuju t'á soďílovajet, prokázoju ľútoju boľívšuju zľíjšaho d'íjanija, vsjako jéže býti vsím dávyj.

Bohoródičen: Slóva vsjakaho jést' výššeje, jéže na tebí D'ívo: Slóvo bo ťotčeje v tebí bohóľpno vselísja, razrišénije sohrišénij vsím sohrišájúščym, slóvom jedíňim podavájaj.

Sidálen hl.8. Pod. Premúdrost' i slóvo: Vzyhránija vsjá plotskája obuzdávši trudý póstničeskimi, múžestvennoje javíla jesí duší tvojejá mudrovánije. Krést bo Hóspodeň víd'iti vozzelávši, samúju sebé vsečestnája mírovi raspjála jesí: otnúduže i k želániju ánhel'skaho žítel'stva ľubézno upravíla jesí sebé vseblážennaja. Molí Christá Bóha, ostavlénije sohrišénij darováti, čtúščym ľubóviju svjatúju pámjať tvojú.

Sláva i nýňi: Bohoródičen: Nebesnájaja vratá i kovčéh, vsesvjatúju hóru, svtozárnij óblak vospojím, neopalímuju kupinú, slovésnyj ráj, Jevíno vozzvánije, vselénnyja vsjá velíkoje sokróvišče: jáko spasénije v néj soďíjasja mírovi, i ostavlénije drévnich sohrišénij. Tím i vopijém jéj: Molísja Sýnu tvojemu i Bóhu, sohrišénij ostavlénije darováti, blahočéstno poklaňajúščymysja svjatómu roždestvú tvojemu.

Písň 4

Irmos: Uslyšach Hóspodi smotrénija tvojehó tájinstvo, rozumích d'ila tvojá, i proslávich tvojé božestvo.

Naslaždášesja bohátyj brášnom, i od'ijaňmi vesel'ajasja: Lázar že nasytítisja želáše sehó trapézy krupíc.

Psí úbo oblizováchu jazýkom níščaho Lázarja strúpy, sostradátel'ňijesje byvájušče, bohátaho rázuma ko ubóhomu.

Před vratý val'ášesja drévlje bohátaho, Spáse, Lázar múčim jázvami ubóžestva, otonúduže nýňi proslavl'ájetsja.

Bohoródičen: Jehóže rodilá jesí Prečístaja, molí spastísja vospivájuščym t'á, ot rabóty Istívaho, jáko jedína jesí nám predstátel'nica.

In Irmos: Na krest'í tvojé božestvennoje istoščánije províd'a Avvakúm, užássja vopijáše: ty sílnych presíkl jesí deržávu, Bláže, priobščájasja súščym vo ád'i, jáko vsesílen.

Jáko Sod'itel' čelovíčeskaho jestestvá, jáko mílosti istóčnik, i blahoutróbija bohátstvo, uščédril jesí Čelovikol'úbče pribíhnicu tvojú, i ischítíl jesí sijú hubitel'naho zvirja.

Krést víd'iti potščávšisja, kréstnym prosviščénijem Maríje ozarílasja jesí, krečstóm besídovavšaho, mánijem božestvennym raspénšisja mírovi dostočúdnaja.

Zlých viná pėrvije, slást' lukávaja, mnóhim bývši, áki sólnce prosijávši, vsím nastávnica prepodóbnaja javísja sohríšájuščym.

Bohoródičen: Úm prevozšlá jesí i nebésnyj, myslennoje nébo vsích Carjá: zakónov bo jestevá vňí Čístaja zakonodátel'a i sozdátel'a vsích rodilá jesí.

Písň 5

Irmos: Vskúju mja otrínul jesí ot licá Tvojehó Svíte nezachodímj, i pokrýla mja jest' čuždája tma, okajánnaho: no obratí mjá, i k svítu záповidej Tvojích putí mojá naprávi, mol'úsja.

Na Avraámlich nídrih, Lázarja bohátyj jehdá uzrí, vo svítí i slávi vesel'áščasja, ótče, vzyváše, Avraáme, pomíluj mjá vo ohní osuždénnaho, i jazýkom l'út'i plámenujema.

Nasládlisja jesí bohátstvom žitijá vesel'ásja, Avraám hlahólaše

nemilosérdnoje, da múki izbíhnm, i v nídrih Avraámlich prísno likújim.

Bohoródičen: Tá nevidima Bóha nosívšuju objátiji, na nebesích pivájemaho ot vsjákija tvári, i tobóju nám darujuščaho vsehdá spasénije, vo víri veličájem.

In Irmos: Ne rydáj mené, Máti, zrjášči vo hróbi: jehóže vo črévi bez símene začalá jesí Sýna, vostánu bo i prosláv'usja, i vynesú so slávoju neprestánnó jáko Bóh, víroju t'á veličájušcyja.

Udób preterpíla jesí, máti, pustýnnyj trúd, ukripl'ájema eržávnoju síloju Christóvoju: skvérnaja bo pomyslénija nachod'áščaja, strujámi božestvennych sléz uhasíla jesí čístaja, póstnikov vysotó, prepodóbných pochvaló.

Presvitl'jšimi lučámi, prosviščájet t'á jedína svít róždšaja Christá, D'íva i Čístaja: strášnuju vrahóm t'á postav'ájet čestnája: jávstvennuju že vsím Maríje jav'ájet t'á, stradálec krasotó, prepodóbných utverždénije.

Ostávivši múdrenno zemnája vsjá, žilíšče čestnoje Dúcha javílasja jesí: mirských úbo l'útych svobodítisja, molí jedínaho Christá svobodítel'a, vírno soveršájuščym božestvenuju pámjat' tvojú.

Bohoródičen: Zakónov jestestvá D'ívo, páče jestestvá utajívšisja, nóvoje otročá na zemlí rodilá jesí Čístaja, zakonodávca súšča i vétcha déňmi, myslennoje nébo vsích tvorcá: tím víroju i l'ubóviju t'á ublažájem.

Svitílen voskresnyj

Sláva: *Pod. Nébo zvizdámi:* Óbraz pokájánija tebé imúšče vseprepodóbnaja Maríje, Christá molí, vo vrémeni postá, semú nám darovátisja, jáko da vo víri i l'ubví, t'á písňmi voschvalím.

Bohoródičen: Sládoste ánhelov, skorbjáščich rádoste, christiján predstátel'nice, D'ívo Máti Hóspodňa, zastupí nás, i izbávi víčnych múk.

Stichiry na chvalítech

stichiry voskresny 8

Stích: *Voskresní Hóspodi Bóže mój, da vynesétsja ruká tvojá:*

Hl.1. Níst' cárstvo Bóžije píšča i pitijé: no právda i vozderžánije so svjátostiju. Tímže ne bohátiji vnídut v né: no jelý sokróvišča svojá

slasťmí i prélest'mi. Tímže mol'úsja tebí, ot ohňá izbávisja Christé víčnaho, vo vsjá víki.

Trójčen: Trisvítloje božestvó, jedínstvennuju sijájuščuju, ot jedínaho triypostásnaho jestestvá, Rodíteľa beznačál'na, jedinojéstvenna že Slóva Otcú, i scárstvjušča jedinosúščna Dúcha, d'íti blahoslovíte, svjaščénnicy vospójte, l'údije prevoznosite vo vsjá víki.

In Irmos: **Užasnísja bojásjsja nébo, i da podvívzatsja osnovánija zemlí: sé bo v mértvecich vmiňájetsja, vo výšnich živýj, i vo hrób mál strannoprijémletsja, jehóže ótrocy blahoslovíte, svjaščénnicy vospójte, l'údije prevoznosite vo vsjá víki.**

Hlubiný serdcá ispytújaj, prézde bytijá predvídyj vsjá náša, núžnaho žitijá ischitíl jesí pribíhšuju k tebí Spáse, núždno k tvojemu čelovikol'úbiju vopijúščuju nemólčno: svjaščénnicy blahoslovíte, l'údije prevoznosite vo vsjá víki.

O izminénija čestnáho, k lúčšemu preložénija tvojehó čestnája! O l'ubvé božéstvennyja, voznenavíd'ivšija plotskíja slásti! O víry horjáščija i božéstvennyja, vsechvál'naja Maríje! Júže vírno chválím, i prevoznósim vo víki.

Obrilá jesí bol'íznej vozmézdije, i trudóv tvojích vzdajánije čestnája Maríje, ímiže nizložila jesí ubíjcu vrahá: i nýni so ánhely zovéši, písň nemólčno vopijúšči, i prevoznosjášči Christá vo víki.

Bohoródičen: Vsehó obnoví mja bláhosti rádi, vo utróbi tvojéj čístaja, ne rastlív obojehó jestestvá svójestv, jáko vsích vikóv Vladýka: otnúduže t'á, jáko vinú nášeho spasénija, písňmi pojém vo vsjá víki.

Písň 9

Irmos: **Ťá neiskusobráčnuju Máter Bóha výšňaho, t'á páče umá rózďšuju slóvom voístinnu Bóha výššuju prečístych síl, nemólčnymi slavoslóvleňmi veličájem.**

Ubóhaho mja Lázarja Christé, mol'úsja, sod'ílaj, slastěj vozžel'niija mojá potrebl'ája, jáko jestestvóm Bóh: dobrod'itel'mi že mja boháta sotvorí, da víroju v pisnopínijich veličáju t'á.

Bohátyj i nemilosérdyj, úm mój prezrích, víroju tvojích zápovidej Čelovikol'úbče, před vratý povéržen l'úti: no jáko sostradátelen i l'uboščédr vozstávi, jákože drévlé četverodnévnaho drúha Lázarja.

Vsí izvykóchom prič'í Vladýčnij, vsí úbo voznenavídím bohátaho

bohátomu, otnúduže múčišisja zd'í víčno vo ohní sýj, níščij že v veséliji neskončájemom rádujetsja Lázar.

Žitijá prélestiju bohátyj bých, jákože bohátyj žitijé vsé slasťmí izdívuj, Čelovikol'úbče: no mol'ú tvojích ščedrót, jéže svobodíti mí sja ohňá, jákože spasésja Lázar.

Bohoródičen: Máterneje derznovénije k Sýnu s'tážávši Vsečístaja, sródnaho promyslénija o nás ne prézri, mólimsja: jáko t'á i jedínu christijáne ko Vladýci, umilostivlénije blahoprijátnoje predlahájem.

In Irmos: **Bohójavlénija tvojehó, Christé, k nám mílostivo bývšaho, Isáija svít ví'div nevečérnij, iz nóšči útrenevav vzyváše: voskrésnut súščiji vo hrobích, i sví zemnoródniji vozrádujutsja.**

Mojsěj proslávisja inohdá na Sináji, Bóžija zádňaja tájinstvenno víd'iv preslávnij, podpisúja stránnoje tájinstvo: mannoprijém'l'uščija že stámny nýni, óbrazu prečístomu tépl'i pripádši, Maríja ánhel'skoje žitijé nósit.

Chrám blahol'ípija tvojehó voždel'ívši psalómski víd'iti, úmnoje že selénije slávy tvojejá, tvój chrám oskvernívšaja: úmnymi molítvami Christé, tvojehó chráma neiskusomúžnyja bývšija, chrám mja vsed'itel'naho sotvorí dúcha.

Údoju plóti, očesý mnóhich ulovívšaja, slástiju krátkoju, sníd' že dijávolu sích sotvóršaja, ulovlená býst' vseístinno božéstvennoju blahodátiju krestá čestnáho sladčájšaja Christóvi sníd' bývši.

Bohoródičen: Naučén lík proróčeskij tájinstvu jéže v tebí, tájinstvennymi bohohlahólaňmi prečístaja, tebe mnohoobrázno predhlahóla: mannoprijém'l'uščija že stámny nýni, óbrazu prečístomu sijá pripádši, Maríja sporúčnica hríšnych k Bóhu.

Písň 6

Irmos: **Očísti mja Spáse, mnóha bo bezzakónija mojá, i iz hlubiný zol vozvedí, mol'úsja: k Tebí bo vozopích, i uslyši mja Bóže spasénija mojehó.**

Bohátyj sebé plámeňu óhnenomu osudí slástnym žitijém: ubóhij že Lázar niščetú izbráv v sém žitijí, spodóbisja nekončájemyj rádsti.

V nídrich Avraámlich Lázar spodóbisja, víčnaho životá naslaždájasja: ohňú že bohátyj dušéju i t'ílom osudísja múčasja.

Osudžén býst' vo óhň bohátyj Lázarja rádi: ne osudí mené

okajánnaho, mol'úsja čelovikoľúbče Hóspodi, no jáko Lázarja, svíta mja tvojehó spodóbi.

Bohoródičen: Da izbávimsja ľútych prehrišenij molítvami tvojími Bohomáti čistaja, i da polučím božéstvennoje prosvišćenije, iz tebe neskazánno voplóščšahosja Sýna Bóžija.

In Irmos: Bézna posľidňaja: hrichón obyde mja, i volnénija ne ktomú terpjá, jáko Jóna Vladýci vopijú tí: ot tlí mja vozvedí.

Rádajutsja, Maríje, ánhel'skaja vójinstva, rávnoje prepodóbnaja žitijé sím v tebí zrjášče, i slávu Hóspodevi zovút.

Užasajutsja bisón mráčnych sostojánija, terpilívaho tvojeja krípsti, jáko žená preslávno, i nahája, i jedína sím vozmohlá jesí.

Prosijála jesí áki sólnce Maríje vsechvál'naja, i pustýňu čudesý vsjú prosvitíla jesí. Tímže i mené svítom ujasní.

Bohoródičen: Ánhely, prosvitívšesja slávoju rozdestvá tvojehó, na zemlí mír vsím nám, i blahovolénije čelovíkom, Dívo, vozopíša.

Kondák, hl. 6. Pod. Díva dnés: Bludámi pervije preispólnena vsjáčeskimi, Christóva nevísta dnés pokajánijem javísja, ánhel'skoje žítel'stvo podražájušči, demony krestá orúžijem pohubľájet. Sehó rádi cárstvija nevísta javílasja jesí Maríje preslávna.

Ikos: Áhnicu Christóvu, i dščer písňmi voschválím nýňi, Maríju prisnopámjatnuju, jávlšujusja jehípetskoje ovčá: i přelesti sích vseja izbižé, i jedína prinesésja cérkvi soveršennoje vozvrašćenije, vozderžánijem i molítvoju podvizájuščisja páče míry čelovičeskaho jestestvá. Tímže i vozvýsi jeja žitijé i d'ijánije, jedín vsederžitel', Maríji preslávnyja.

Písň 7

Irmos: Ot Judéji došédše ótrocy, vo Vavilóni inohdá, víroju trójčeskoju plámeň peščnyj popráša pojúšče: otcév Bóže blahoslovén jesí.

Jóv jákože drévle vo hnójišči červéj i kál'i ležáše, tákože i před vraty bohátaho Lázar sid'áše, vopijá: otcév Bóže blahoslovén jesí.

Val'ajasja před vraty nemilosérdaho bohátaho drévle Lázar, krupíc želáše jehó trapézy, no niktóže dajáše jemú: i vmísto sích obríte Avraámľa nídra.

Nemilosérdaho bohátaho části, Christé mój izbávi mja, mol'úsja, i ubóhomu Lázarju sčíniv mja, vopíti tebí blahodárno spodóbi: otcév našych Bóže blahoslovén jesí.

Bohoródičen: Iz utróby d'ívtvennyja voplotívysja, javílsja jesí na spasénije naše. Tímže tvoju Máter vídušče Bohoródicu, blahodárno zovém: otcév našych Bóže, blahoslovén jesí.

In Irmos: Ótrocy vo vavilóni peščnaho plámene ne ubojášasja, no posred'í plámene vvržení, orošájemí pojáchu: blahoslovén jesí Hóspodi Bóže otcév našych.

Prevelíkij vo otcích obchoždá pustýňu, Zosíma múdryj, prepodóbnuju víd'iti spodóbisja: blahoslovén jesí, zovét že, Bóže otcév našych.

Čtó otcé, stránnoje vsjákija dobrod'íteli d'itel'nyja, víd'iti přišel jesí ženíšče? Prepodóbnaja vopijáše stárcu: blahoslovén jesí, zovét, Bóže otcév našych.

Umertvívši blažénnaja strastéj tvojích vzyhránija, k bezstrástija nýňi ustremílasja jesí pristánišču, zovúšči: blahoslovén jesí Hóspodi Bóže otcév našych.

Bohoródičen: Začalá jesí neizrečenno, Díva prebývši prečístaja, i rodilá jesí mírovi spasénije, Christá Bóha nášeho: tímže tá vsí písňmi vírniji veličájem.

Písň 8

Irmos: Sedmeríceju pešč, Chaldéjskij mučitel', bohočestívym neístovno razžé, siloju že lúčšejú: spasény sijá víd'iv, Tvorcú i Izbávitelu vopijáše: Ótrocy blahoslovíte, svjaščénnicy vospójte, Púdi je prevoznosite vo vsjá víki.

Vo odéždu bahránnuju i výsson, i porfíru bohátyj drévle oblačášesja svítlo okajánnij. Ubóhij že Lázar vo vratích sehó ľúťi ležáše, krupíc pádajúščich trapézy choťá nasýtisja, i niktóže podajáše jemú: Tímže vo slávi Christú scárstvujet.

Vo vratích ležáše bohátaho Lázar, sohnív t'ílom ranámi, i choťáše nasýčátisja snídi, i niktóže dajáše jemú: no i psí sostradátel'no jazýkom oblizováchu hnój i strupý jehó. Tímže v rají sládsti spodóbisja.

V slastéch obohátich, jákože drévle bohátyj, oblačájasja na vsják deň v bahrjanícu: I áz Mnohomílostive, v sládsti žitijá sehó sebe osuždáju,